

ó ty, ó ty můj skvoste drahý,
och tak záhy, tak záhy zhaslá hvězdo má!
Ty zhaslá hvězdo má.

IV.

Mně zdá se, že pouze šly si hráti,
záhy se nám opět v dům rodný vrátí.
Je krásný den! Svůj zapuď žal,
vždyť krácejí klidně dál a dál!
Ó věř, že pouze šly si hráti
a teď již opět v klín náš se vrátí!
Svůj zapuď žal, je krásný den!
Vždyť krácejí v onu dál - bude věčný sen!
Těž nám jest za nimi se bráti
neb marno je doufat, že v dům se vrátí.
Nás vítá jich tvář kde věčný sen,
kde slunce zář,
kde krásný den, kde věčný sen!

V.

Mně v tuto bouři a větru sten
by brát nikdo nesměl mé dítky kdy ven!
Mně náhle je vzali, je vzali,
mé rty se úděsem spjaly!
Mně v tuto bouři a větru sten
by brát nikdo nesměl mé dítky ven!
Mně strach jal, že padnou v mdlobě,
leč marno lkáti v té době!
Mně v této bouři a děsu zlém
brát neměl nikdo mé dítky by ven!
Já chvěl se, že zemrou zrána,
mně není útěcha přána.
Mně v této bouři a v děsu zlém
by brát nesměl nikdo mé dítky ven.
Mně náhle je v bouři vzali,
mé rty se v úděsu spjaly!
A v této bouři a větru zlém
a větru zlém - tam spí, tam spí
jako v domě, jako v domě mateřském,
jim není bouře lkání
je láska boží chrání.
Tam spí, tam spí v domě mateřském,
jako v domě mateřském.